

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v právnej veci žalobkyne: **PharDr. E.**, bytom K., zast.: *Advokátskou kanceláriou H., s.r.o.*, so sídlom N., proti žalovanému: **1/ Krajský úrad životného prostredia v Banskej Bystrici, Odbor zložiek ochrany životného prostredia**, Nám. Ľ. Štúra 1, 974 05 Banská Bystrica, **2/ Obvodný úrad životného prostredia v Banskej Štiavnici**, Radničné námestie č. 18, 969 00 Banská Štiavnica, **za účasti: 1/ A., D., 2/ W., a.s., Z., 3/ K.K., O., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia** správneho orgánu v konaní, na odvolanie žalovaného 1/ proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 29. apríla 2009 č. k. 1Scud 46/2008-65, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 29. apríla 2009 č. k. 1Scud 46/2008-65 **z r u š u j e** a konanie vo veci zastavuje.

Žalobkyni právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Konanie na správnom orgáne

Rozhodnutím č. 2008/00376-Bo zo dňa 04.08.2008 žalovaný ako odvolací správny orgán ochrany ovzdušia podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) rozhodnutie Obvodného úradu životného prostredia v Banskej Štiavnici č. 2008/00008/BS-DUR zo 17.03.2008, ktorým bolo podľa § 3 ods. 2 zákona č. 478/2002 Z.z. o ochrane ovzdušia a ktorým sa dopĺňa zákon č. 401/1998 Z.z. o poplatkoch za znečisťovanie

ovzdušia v znení neskorších predpisov (zákon o ovzduší) v znení neskorších predpisov (ďalej na účely tohto rozsudku len „zák. č. 478/2002 Z.z.“) rozhodnuté o vymedzení a začlenení stacionárnych zdrojov znečisťovania ovzdušia v prevádzke drevovýroby na adrese X., zmenil tak, že text výroku na stranách 2 až 5 prvostupňového konania rozhodnutia vypustil.

Podľa § 3 ods. 2 zák. č. 478/2002 Z.z. v znení účinnom ku dňu podania žiadosti (23.10.2007) sa stacionárne zdroje členia podľa miery vplyvu technologického procesu na ovzdušie alebo podľa rozsahu znečisťovania ovzdušia na

- a) osobitne závažné technologické celky (ďalej len "veľký zdroj"),*
- b) závažné technologické celky, ak nie sú súčasťou veľkého zdroja (ďalej len "stredný zdroj"),*
- c) ostatné technologické celky nepatriace do kategórie veľkých zdrojov a stredných zdrojov, plochy, na ktorých sa vykonávajú práce, ktoré môžu spôsobovať znečisťovanie ovzdušia, skládky palív, surovín, produktov a odpadov a stavby, zariadenia a činnosti znečisťujúce ovzdušie, ak nie sú súčasťou veľkého zdroja alebo stredného zdroja (ďalej len "malý zdroj").*

Podľa § 3 ods. 3 zák. č. 478/2002 Z.z. v hore uvedenom znení v pochybnostiach o vymedzení stacionárneho zdroja podľa odseku 1 písm. a), o začlenení stacionárneho zdroja podľa odseku 2 a o jeho kategorizácii [§ 41 ods. 1 písm. a)] rozhodne obvodný úrad životného prostredia.

Žalovaný v svojom rozhodnutí uviedol, že dňa 23.10.2008 spoločnosť F. s.r.o. (resp. F., spol. s r.o.) požiadala obvodný úrad o vymedzenie, začlenenie a kategorizáciu stacionárnych zdrojov znečisťovania ovzdušia drevovýroby a kotolne v prevádzke drevovýroby v Banskej Belej.

Po prerušení konania z dôvodu rozhodovania o podanom proteste prokurátora v obdobnej veci Ministerstvom životného prostredia Slovenskej republiky v ďalšom konaní vydal prvostupňový správny orgán dňa 17.03.2008 rozhodnutie č. 2008/00008/BS-DUR, v ktorom bol:

- vo výroku 1. vymedzený stacionárny zdroj znečisťovania ovzdušia pre Drevovýrobu a stacionárny zdroj znečisťovania ovzdušia pre Kotelňu a
- výrokom 2. boli tieto zdroje začlenené medzi malé zdroje znečisťovania ovzdušia.

Súčasne vo výrokovej časti rozhodol aj o námietkach a pripomienkach žalobkyne ako vlastníčky susednej nehnuteľnosti, ktorá nesúhlasila so stavebnými konaniami obce Banská Belá v jej blízkosti, vznesených v jej podaní z 05.03.2008.

Námietky žalobkyne žalovaný zosumarizoval do 2 skupín. Predovšetkým sa zaoberal s námietkou žalobkyne, kde nesúhlasí s kategorizáciou zdroja na základe kapacity (výroby) uvedenej v projekte a navrhovala ju preveriť znaleckým posudkom, lebo z projektu nemožno zistiť, na základe čoho projektant určil výkon 3 m³/hod., ďalej že podľa oznámenia o pokračovaní v konaní z 05.02.2008 (doručené až 04.03.2008) mala námietky a pripomienky uplatniť do 05.03.2008.

Z neskoršieho podania žalobkyne (16.05.2008) vyplýva, že pôvodný navrhovateľ posudzovacieho konania (spoločnosť F. s.r.o.) dňa 22.01.2008 na základe Dohody o postúpení práv a povinností z dodatočného stavebného povolenia č. 47/2007 k 66/2006 uzavretej medzi spoločnosťou F. s.r.o. ako postupcom a spoločnosťou W. s.r.o. ako postupníkom prestal byť prevádzkovateľom drevovýroby v Banskej Belej, tzn. aj prevádzkovateľom zdroja znečisťovania ovzdušia uvedeného vo výroku prvostupňového správneho orgánu, v dôsledku čoho je potrebné napadnuté rozhodnutie zrušiť a s odkazom na § 30 ods. 1 písm. a) Správneho poriadku konanie zastaviť.

Žalovaný tento argument odmietol, nakoľko

1. z povahy konania o začlenení zdroja podľa § 3 ods. 2 zák. č. 478/2002 Z.z. sa podľa jeho záverov jedná o konanie, ktoré správny orgán môže začať aj z vlastného podnetu, a tiež preto, že
2. účastníkom takéhoto konania nemusí byť len prevádzkovateľ zdroja, ktorý najmä pri novo budovaných zdrojoch často nie je známy, ale môže ním byť každý žiadateľ, ktorý má istý právny vzťah k predmetnému zdroju (napríklad projektant, investor, stavebník alebo majiteľ zdroja atď.) a aj ten, komu toto postavenie priznáva § 14 Správneho

poriadku (citované žalovaným z rozhodnutia Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 12 593/2007-3.1 zo dňa 05.12.2007).

II.

Konanie na prvostupňovom súde

Proti uvedenému rozhodnutiu podala žalobkyňa faxovým podaním na Krajský súd v Banskej Bystrici žalobu zo dňa 14.10.2008 (doplnená v 3 - dňovej lehote písomným originálom).

Krajský súd ako súd prvého stupňa preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie a postup správnych orgánov podľa § 247 ods. 1 O.s.p. a po preskúmaní veci a postupu napadnuté rozhodnutie žalovaného 1/ zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. e) O.s.p. a vec vrátil na ďalšie konanie, nakoľko správne orgány sa dopustili závažných procesných pochybení. Konanie voči žalovanému 2/ zastavil.

Krajský súd sa na prvom mieste sústredil na vymedzenie okruhu účastníkov. S odôvodnením, že zák. č. 478/2002 Z.z. riešenie otázky okruhu účastníkov prenechal na všeobecných predpisoch správneho konania, krajský súd aplikoval na súdny prieskum ust. § 14 Správneho poriadku, pričom otázku, či ide o účastníka konania, skúma správny orgán z úradnej povinnosti, a to v celom priebehu konania. V prípade, že správny orgán zistí ďalších účastníkov v priebehu konania, aj keď sami práva účastníkov neuplatňujú, nevydá rozhodnutie o tom, že sa im priznáva postavenie účastníka, ale ich len zoznámi s doterajším priebehom konania, urobí príslušné úkony a naďalej s nimi rokuje ako s účastníkmi konania.

Krajský súd ďalej uviedol, že K.K. je spolu so žalobkyňou podielovým spoluvlastníkom nehnuteľnosti, ktorá susedí s prevádzkou drevovýroby. Hoci táto skutočnosť bola známa, žalovaný 1/ s týmto spoluvlastníkom nehnuteľností nekonal, čím sa podľa krajského súdu správne orgány dopustili závažného procesného pochybenia, ktoré mohlo mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, a toto je dôvodom na zrušenie napadnutého rozhodnutia.

Ďalej krajský súd z dôvodov 2. stupňového rozhodnutia žalovaného 1/ usúdil, že i napriek tomu, že žalovaný 1/ zmenil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, táto

zmena sa mala týkať časti textu výroku na stranách 2-5, ktoré do samotného výroku nepatrili, a v skutočnosti mienil napadnuté rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdiť. Potom mal podľa krajského súdu zmeniť časť prvostupňového rozhodnutia, ktorým chcel vypustiť výrok na stranách 2 – 5 a vo zvyšku mal prvostupňového rozhodnutie potvrdiť, lebo potom z neho nebolo možné jednoznačne poznať konečný výsledok správneho konania. Takéto rozhodnutie spôsobilo svoju nevykonateľnosť, čo je podľa krajského súdu vadou, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť a vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia.

Voči žalovanému 2/ krajský súd konanie zastavil s odôvodnením, že tento nie je pasívne legitimovaný.

III.

Odvolanie žalobcu/ žalobkyne

Proti citovanému rozsudku krajského súdu podal žalovaný 1/ včas odvolanie zo 29. júna 2009 (č. 1. 84) s poukazom na odvolacie dôvody uvedené v § 205 ods. 2 písm. b) a f) O.s.p.

Predovšetkým existenciu odvolacieho dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. b) O.s.p. vidí žalovaný 1/ v tom, že krajský súd rozhodnutia zrušil z dôvodov, ktoré žalobkyňa v žalobe neuplatnila. Podľa žalovaného 1/ konanie v správnom súdnictve je konaním prieskumným, ktoré je plne ovládané zásadou dispozičnou, vyjadrenou okrem iného v ustanovení § 250j ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého súd preskúma rozhodnutia a postup správnych orgánov v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe. Je teda plne v dispozícii žalobcu, aby v prípade, kedy sa domáha ochrany svojich práv žalobou na súde, v tejto žalobe jasne vymedzil, v akom rozsahu rozhodnutia i postup právnych orgánov napáda a potom špecifikoval, z akých skutkových a právnych dôvodov považuje napadnuté rozhodnutie a postup za nezákonné (§ 249 ods. 2 O.s.p.). Žalobné dôvody je pritom nutné vymedziť natoľko individualizovaným popisom rozhodných skutočností, aby boli celkom jasne odlišiteľné od iných skutočností; žalobca je tiež povinný objasniť, akých konkrétnych nezákonných krokov, postupov, úkonov, úvah, hodnotenia, či záverov sa mal správny orgán voči nemu dopustiť v procese vydávania napádaného rozhodnutia alebo priamo rozhodnutím samotným a rovnako je povinný ozrejmiť svoj právny náhľad na to, prečo má ísť o nezákonnosť. Pri týchto myšlienkach sa žalovaný 1/

odvolal na text rozsudku Najvyššieho správneho súdu zo dňa 20.12.2005, č. j. 2Azs 92/2005–58.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. f) OSP spočíva vtom, že krajský súd nesprávne posúdil právnu otázku, keď vyvodil, že správne orgány sa nekonaním s pánom K.K. dopustili závažného právneho pochybenia. S odvolaním sa na ust. § 14 Správneho poriadku a súdnu judikatúru žalovaný uviedol, že spoločným znakom hmotnoprávny pomer fyzickej, resp. právnickej osoby k veci, ktorá je predmetom konania a súčasne je nevyhnutné, aby v konaní vo veci tretej osoby sa následky rozhodnutia prejavili na právnom postavení inej fyzickej alebo právnickej osoby, tzn. že vydaným rozhodnutím bude priamo dotknutá vo svojom právnom postavení.

Podľa žalovaného rozhodnutie podľa § 3 ods. 3 zák. č. 478/2002 Z.z. je svojou povahou rozhodnutím deklaratórnym a len autoritatívne osvedčuje začlenenie alebo kategorizáciu zdroja. Týmto rozhodnutím sa nezakladajú, nemenia alebo nemenia práva a povinnosti prevádzkovateľa a už vôbec sa nezasahuje do práv alebo povinností iných osôb. Preto má žalovaný za to, že hmotnoprávny pomer k veci, ktorá je predmetom konania, pánovi K.K. nesvedčí.

Navyše pán K.K. neurobil voči žalovanému ani voči prvostupňovému správne mu orgánu nijaký výslovný prejav vôle, z ktorého by mohol byť zrejмый jeho úmysel vstúpiť do konania ako účastník.

Napokon krajský súd aj napriek výslovnému príkazu obsiahnutému v ustanovení § 250i ods. 3 O.s.p. vôbec nehodnotil vplyv vytykanej vady na zákonnosť rozhodnutia vo veci samej, pričom potreba takého hodnotenia sa javí byť nutnou aj s ohľadom na predpoklad, odôvodnený vzťahom pána K.K. k žalobkyni.

K vadám vytykaným krajským súdom vo vzťahu k výroku, žalovaný na obranu svojho postupu uviedol, že zmena rozhodnutia bola vymedzená presne, tzn. bola vymedzená časť výroku, ktorej sa zmena týkala aj to, ako bol výrok upravený. Avšak aj v prípade, že by odvolací súd názor krajského súdu označil za správny, tak sa žalovaný nazdáva,

že pri nedostatku výslovnej právnej úpravy v Správnom poriadku toto pochybenie nedosiahlo takú intenzitu, aby viedlo k zrušeniu rozhodnutia.

Na základe uvedeného žalovaný 1/ dospel k požiadavke, aby odvolací súd zrušil v celom rozsahu podľa § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. (*nesprávne právne posúdenie tým, že nedostatočne zistil skutkový stav*) a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prípadne aby odvolací súd vo veci rozhodol sám.

IV.

Právne názory odvolacieho súdu

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“). Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o uznesenie, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spoj. s ust. § 250j ods. 1 O.s.p. odvolanie prípustné, vo veci v zmysle dôvodov uvedených v § 214 ods. 2 v spoj. s § 250ja ods. 3 veta posledná O.s.p. nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu dospel k záveru, že podľa § 220 v spoj. s § 250ja ods. 3 záver O.s.p. napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že konanie zastavuje.

Predovšetkým Najvyšší súd upozorňuje, že povinnosťou všeobecných súdov konajúcich pri prieskume rozhodnutí správnych orgánov je v každom štádiu konania postupom „*ex offio*“ podľa § 103 v spoj. s § 246c ods. 1 O.s.p. preverovať, či sú splnené podmienky súdneho konania. Medzi podmienky konania patrí tiež ich právomoc vymedzená v § 7 ods. 2 O.s.p.

Uvedený postup Najvyššieho súdu je o to dôvodnejší, že žalovaný 1/ v svojom odvolaní argumentoval a odôvodňoval svoje závery aj tým, že v celom konaní nebolo preukázané, aké práva odôvodňujú postavenie zúčastnenej osoby 3/, aby bola účastníkom správneho konania podľa § 3 zák. č. 478/2002 Z.z. o vymedzení a začlenení stacionárnych zdrojov znečisťovania ovzdušia.

V zmysle § 244 ods. 1 až 3 O.s.p. iba tie rozhodnutia správnych orgánov, ktorých **priamym** účinkom je legálny zásah do právneho postavenia jednotlivca (prostredníctvom založenia, zmeny alebo zrušenia oprávnenie alebo povinnosti) alebo pripustenie možnosti tohto legálneho zásahu do jeho práv, právom chránených záujmov alebo povinností, podliehajú súdnemu prieskumu postupom podľa Piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, ktorý má charakter subsidiárnej súdnej ochrany v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky pre oblasť rozhodovania v správnom konaní.

Prieskum zákonnosti ostatných aktov správnych orgánov vrátane tých, ktoré sú uvedené v § 248 O.s.p., je zo súdneho prieskumu správnych rozhodnutí vylúčené. Toto pravidlo má 2 základné výnimky, lebo zo súdneho prieskumu:

1. nie sú vylúčené ani rozhodnutia s charakterom podľa § 248 O.s.p., ak spĺňajú podmienku uvedenú v čl. 46 ods. 2 ústavy alebo
2. nie je vylúčený prieskum zákonnosti tzv. nepriamych rozhodnutí v režime ustanovenia § 245 ods. 1 O.s.p.

Je pravdou, že článok 46 ods. 2 posledná veta Ústavy Slovenskej republiky modifikoval hranice súdneho prieskumu správnych rozhodnutí v prospech všetkých adresátov, u ktorých tieto rozhodnutia zasahujú, alebo sa aspoň týkajú ich základných práv a slobôd. V danom prípade však Najvyšší súd ani z argumentácie účastníkov správneho konania ani žalovaných nezistil, akým spôsobom by mohlo napadnuté rozhodnutie ovplyvňovať alebo inak sa týkať základných práv a slobôd žalobkyne. Naopak, je jednoznačné, že iba pôvodný navrhovateľ – spoločnosť F., s.r.o. ako budúci stavebník, mal priamy záujem na vydaní tohto rozhodnutia, lebo smeroval k odstráneniu pochybnosti pri zatriedovaní stacionárneho zdroja znečisťovania ovzdušia pre účely stavebného konania.

Potom je nutné uvedené rozhodnutie chápať ako podklad rozhodnutia v stavebnom konaní (inak povedená reťazové rozhodnutie v zmysle § 245 ods. 1 O.s.p.), ktoré napĺňa charakter rozhodnutia, ktorého vydanie závisí výlučne od posúdenia technického stavu vecí v zmysle § 248 písm. b) O.s.p., a až na základe vyhodnotenia vplyvu tohto podkladu v stavebnom konaní ako aj námietok účastníkov stavebného konania, kam nepochybne patrí aj žalobkyňa, sa vytvorí procesná situácia, na vydanie prvostupňového rozhodnutia. Až tam je možné vidieť vznik práva účastníkov stavebného konania brojiť proti rozhodnutiu samotnému

vrátane rozhodnutiu (podkladovému) Obvodného úradu životného prostredia v Banskej Štiavnici o vymedzení a začlenení stacionárnych zdrojov.

Je pritom dostatočne preukázané, že toto rozhodnutie o zatriedení stacionárneho zdroja nie je bezprostredne spojené výkonom povolania, zamestnania alebo podnikateľskej alebo inej hospodárskej činnosti.

*Podľa § 248 písm. c) O.s.p. správne súdy nepreskúmajú rozhodnutia, ktorých vydanie závisí výlučne od posúdenia zdravotného stavu osôb alebo **technického stavu** vecí, ak samy o sebe neznameniajú právnu prekážku výkonu povolania, zamestnania alebo podnikateľskej alebo inej hospodárskej činnosti.*

Preto v zmysle § 247 ods. 1 O.s.p. sa súd zaoberá prieskumom postupu správneho orgánu, kam nepochybne patrí aj otázka účasti v konaní podľa § 3 zák. č. 478/2002 Z.z., až v okamihu spochybnenia samotného rozhodnutia správneho orgánu, ktoré spĺňa znaky uvedené v § 244 ods. 3 O.s.p. V uvedenom prieskume súd postupom podľa § 250i ods. 3 O.s.p. na základe vznesených žalobných dôvodov skúma tvrdené procesné vady konania pred správnym orgánom ako aj ich vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia s možnosťou rozhodnúť tak, ako sa to predpokladá v § 245 ods. 1 O.s.p. (zrušenie prv urobeného rozhodnutia).

Iný prístup by negoval nielen dozornú a rozhodovaciu právomoc správneho orgánu ale aj kasačnú úlohu správneho súdnictva (čo Najvyšší súd zdôraznil napríklad v svojom rozhodnutí sp. zn. 5Sžf 11/2009), ktorá nekonkuruje rozhodovacej činnosti správnych orgánov, ale sa predovšetkým zameriava na riešenie právnych otázok. Aby napadnuté rozhodnutie o vymedzení a začlenení stacionárnych zdrojov bolo zmysluplné, musí byť vydané pred meritórnym rozhodnutím, a až z ich vzájomných súvislostí je možné toto rozhodnutie o vymedzení a začlenení preskúmať, čo nespochybňuje ani žalobca dovolávaním sa svojho práva na prerokovanie a rozhodnutie veci nezávislým orgánom.

Potom za situácie, kedy správny orgán o zatriedení stacionárneho zdroja znečisťovania dane v rámci svojho oprávnenia rozhodol a naopak samotné rozhodnutie vo veci zatiaľ neexistuje, je žaloba predčasne podaná.

Z uvedeného vyplýva, že napadnuté rozhodnutie žalovaného 1/ je rozhodnutím správneho orgánu, ktoré jednoznačne spĺňa charakter technického rozhodnutia bez vzťahu na ďalší výkon povolania alebo podnikateľských aktivít, čím je vylúčené zo súdneho prieskumu, a tento záver je v súlade s článkom 46 ods. 2 druhá veta Ústavy Slovenskej republiky.

Preto mal krajský súd súdne konanie s odkazom na ust. § 248 písm. a) v spojení s § 250d ods. 3 O.s.p. zastaviť. Nakoľko tak nekonal, musel Najvyšší súd v odvolací súd napraviť tento nedostatok.

Za situácie, kedy nie je ukončené konanie správneho orgánu o návrhu pôvodne podaného spoločnosťou F., spol. s r.o., vydaním právoplatného rozhodnutia, nemôže všeobecný súd v prejednávanej veci do rozhodovacieho procesu správneho orgánu pred vydaním rozhodnutia o merite veci zasiahnuť. Zákonné výnimky o dohľadovej účasti všeobecného súdu v správnom konaní pred vydaním meritórneho rozhodnutia vo veci (napríklad obsiahnuté § 250t až 250v O.s.p.) nie je možné v tomto prípade uplatniť. Z uvedeného dôvodu ani krajský súd ani Najvyšší súd nemohli vykonať nápravu v tom rozsahu, ako ju požadovala žalobkyňa vo svojej žalobe zo 14.10.2008, resp. v odvolaní zo dňa 29.06.2009.

Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok žalobkyne ako aj s prihliadnutím na závery obsiahnuté v svojich predchádzajúcich rozhodnutiach, najmä už v citovanom rozhodnutí sp. zn. 5Sžf 11/2009, pri ktorom Najvyšší súd nezistil žiaden relevantný dôvod, aby sa od neho odchýlil (napríklad zásadná zmena právneho prostredia, zistenie odlišného skutkového stavu alebo prijatie protichodného zjednocovacieho stanoviska), rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku uznesenia.

O trovách odvolacieho súdneho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 O.s.p., podľa ktorého neúspešný žalobca nemá a žalovanému správne orgánu sa vo všeobecnosti nepriznáva právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Poučenie : Proti tomuto rozhodnutiu **nie je** prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).

V Bratislave 17. augusta 2010

Ing. JUDr. Miroslav Gavalec, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová